

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 120/89 НА КОМИСИЯТА

от 19 януари 1989 година

относно определяне на общи подробни правила за прилагането на експортни данъци и такси върху земеделските продукти

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 136/66/ЕИО на Съвета от 22 септември 1966 г. относно установяването на обща организация на пазара на растителни и животински мазнини¹, последно изменен с Регламент ЕИО № 2210/88², и по-специално член 19, параграф 3 и член 20, параграф 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 804/68 от 28 юни 1968 г. относно общата организация на пазара на мляко и млечни продукти³, последно изменен с Регламент ЕИО № 1109/88⁴, и по-специално член 13, параграф 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2180/71 на Съвета от 12 октомври 1971 г. относно общите правила, които трябва да се прилагат спрямо пазара на мляко и млечни продукти в случаи на затруднения при доставките⁵, и по-специално член 2, параграф 1 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1603/74 на Съвета от 25 юни 1974 г. относно налагането на експортни такси върху някои продукти на основата на зърнени култури, ориз и мляко, които съдържат добавена захар, в случая на затруднения при доставките на захар⁶, и по-специално член 1, параграф 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2727/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. относно общата организация на пазара на зърнени култури⁷, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2221/88⁸, и по-специално член 12, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2742/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. относно възстановяванията при производството в секторите на зърнените култури и ориза⁹, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1009/86¹⁰, и по-специално член 8, а) от него,

¹ ОВ 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.

² ОВ L 197, 26.7.1988 г., стр. 1.

³ ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 13.

⁴ ОВ L 110, 29.4.1988 г., стр. 27.

⁵ ОВ L 231, 14.10.1971 г., стр. 1.

⁶ ОВ L 172, 27.6.1974 г., стр. 9.

⁷ ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 1.

⁸ ОВ L 197, 26.7.1988 г., стр. 16.

⁹ ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 57.

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2747/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. за определяне на общи правила, които трябва да се прилагат в случая на нарушение на пазара на зърнени култури¹¹, изменен с Регламент (ЕИО) № 2560/77¹², и по-специално член 4, параграф 1 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1418/76 на Съвета от 21 юни 1976 г. относно общата организация на пазара на ориз¹³, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2229/88¹⁴, и по-специално член 10, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1432/76 на Съвета от 21 1976 г. за определяне на общи правила, които трябва да се прилагат в случая на нарушение на пазара на ориз¹⁵, и по-специално член 4, параграф 1 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 426/86 на Съвета от 24 февруари 1986 г. относно общата организация на пазара на преработени продукти на основата на плодове и зеленчуци¹⁶, последно изменен с Регламент ЕИО № 2247/88¹⁷,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 520/77 на Съвета от 14 март 1977 г. относно налагането на експортна такса за някои видове преработени продукти на основата на плодове и зеленчуци, които съдържат добавена захар, в случая на затруднения при доставките на захар¹⁸, и по-специално член 1, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1785/81 на Съвета от 30 юни 1981 г. относно общата организация на пазарите сектор захар¹⁹, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2306/88²⁰, и по-специално член 13, параграф 2 и член 18, параграфи 4 и 5 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1650/86 на Съвета от 20 май 1986 г. относно възстановяванията при износа и данъците върху маслиновото масло²¹, и по-специално член 6 от него,

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 645/75 на Комисията²², последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3677/86²³ относно определяне на общи подробни правила за прилагането на експортни данъци и такси върху земеделски продукти; като има предвид, че опитът е показал, че нови разпоредби следва да

¹⁰ ОВ L 94, 9.4.1986 г., стр. 6.

¹¹ ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 82.

¹² ОВ L 303, 28.11.1977 г., стр. 1.

¹³ ОВ L 166, 25.6.1976 г., стр. 1.

¹⁴ ОВ L 197, 26.7.1988 г., стр. 27.

¹⁵ ОВ L 166, 25.6.1976 г., стр. 39.

¹⁶ ОВ L 49, 27.2.1986 г., стр. 1.

¹⁷ ОВ L 198, 26.7.1988 г., стр. 21.

¹⁸ ОВ L 73, 21.3.1977 г., стр. 26.

¹⁹ ОВ L 177, 1.7.1981 г., стр. 4.

²⁰ ОВ L 201, 27.7.1988 г., стр. 65.

²¹ ОВ L 145, 30.5.1986 г., стр. 8.

²² ОВ L 67, 14.3.1975 г., стр. 16.

²³ ОВ L 351, 12.12.1986 г., стр. 1.

бъдат въведени в този регламент; като има предвид, че в интерес на яснотата и административната ефективност, правилата, които се прилагат в тази област, следва да бъдат съответно преработени;

като има предвид, че експортните данъци и такси образуват част от експортните мита, както са определени по-специално в член 1, параграф 2, д) от Регламент на Съвета (ЕИО) № 2144/87 от 13 юли 1987 г. относно митническите задължения²⁴, изменен с Регламент (ЕИО) № 4108/88²⁵;

като има предвид, че експортните данъци не следва да се прилагат за износ по силата на лиценз, когато възстановяването е установено предварително или определено чрез тръжна процедура;

като има предвид, че някои сделки нямат икономическо значение или се отнасят до много малки количества; като има предвид, че подобни сделки могат да бъдат освободени от експортен данък;

като има предвид, че е необходимо да се уточни датата, която да се вземе предвид за целите на определянето на експортната данъчна ставка, както и държавата-членка, която да събира експортния данък;

като има предвид, че за да се избегнат спекулативни сделки, следва да се вземат мерки, за да се гарантира, че продуктите, за които е била приета експортна декларация, напускат митническата територия на Общността в рамките на разумен срок; като има предвид, че 60-дневния срок, определен за износ, който се ползва от възстановяване, може също така да се прилага и когато се събира експортен данък; като има предвид, че когато този срок е надхвърлен, трябва да се предвидят специални разпоредби, особено в случая на експортни данъци, за да се определят техните ставки;

като има предвид, че задачата на митническите власти се улеснява, ако продуктите, върху които се налага експортен данък, се пренасят според процедура, която е различна от онази, използвана за продукти, върху които не се налага експортен данък; като има предвид, че за тази цел следва да се предвиди продуктите, върху които се налага експортен данък, да се пренасят според външната транзитна процедура на Общността;

като има предвид, че съответните продукти напускат територията на Общността по време на превоз от една точка до друга, следва да се предвидят подходящи мерки за възстановяване на въпросния експортен данък, когато продуктите не се внасят повторно в Общността; като има предвид, че за тази цел следва да се прилага Регламент (ЕИО) № 1062/87 на Комисията от 27 март 1987 г. относно разпоредбите за прилагане на транзитната процедура на Общността и за някои улеснения на тази процедура²⁶, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1469/88²⁷;

²⁴ ОВ L 201, 22.7.1987 г., стр. 15.

²⁵ ОВ L 361, 29.12.1988 г., стр. 2.

²⁶ ОВ L 107, 22.4.1987 г., стр. 1.

²⁷ ОВ L 132, 28.5.1988 г., стр. 67.

като има предвид, че за експортни лицензи без предварително фиксиране на възстановяването е възможно да е било подадено заявление или да са били издадени преди датата на налагане на експортния данък; като има предвид, че независимо от случаите на предварително фиксиране, износът на земеделски продукти не следва да се изисква, когато се налага експортен данък; като има предвид, съответно, че следва да се предвиди, че такива заявления за лицензи могат да бъдат оттеглени, или че такива лицензи могат да бъдат отменени по искане на заинтересуваната страна, като внесената гаранция се освобождава;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент са в съответствие със становището на съответните управителни комитети ,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Без да се накърняват дерогациите, предвидени в специфичните правила на Общността относно някои земеделски продукти, настоящият регламент установява общи подробни правила за налагането на експортни данъци и такси (наричани по-долу "експортни данъци") върху земеделски продукти, упоменати в:

- Второто тире на член 20, параграф 1 от Регламент № 136/66/ЕИО,
- Член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2180/71,
- Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1603/74,
- Член 6, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2742/75,
- Първото тире на член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2747/75,
- Първото тире на член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1432/76,
- Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 520/77,
- Член 18, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕИО) № 1785/81.

Член 2

Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, експортните данъци се налагат за всякакъв износ, постоянен или временен, до местоназначение извън митническата територия на Общността, върху:

- а) продукти, които попадат под член 9, параграф 2 от Договора, независимо дали тяхната опаковка попада под тази разпоредба;
- б) продукти, които не попадат под член 9, параграф 2 от Договора, когато те съдържат компоненти, предмет на експортни данъци, които попадали изцяло

или отчасти под упоменатата разпоредба преди да са били използвани в производството на изнасяните продукти.

Член 3

1. Експортни данъци не се начисляват по отношение на износ, за който възстановяване е било установено предварително или определено чрез тръжна процедура;

Когато в случая на композитни продукти възстановяване е било установено предварително по отношение на един или повече от техните компоненти, по смисъла на член 8, параграф 3 от Регламента (ЕИО) № 3665/87на Комисията²⁸, освобождаването от експортни данъци се прилага само по отношение на този компонент или компоненти.

2. Освен в случаите, упоменати в глава II от Регламент(ЕИО) № 918/83 на Съвета²⁹, експортни данъци не се начисляват върху:

а) продукти, които са натоварени в рамките на Общността с цел снабдяване на борда на морски плавателни съдове или на самолети, обслужващи международни линии, при условие че въпросното количество не надхвърля онова, което обикновено е необходимо за консумацията на борда на такива плавателни съдове или самолети;

б) продукти, предназначени за въоръжените сили на държава-членка, които са разположени извън митническата територия на Общността,

в) малки пратки от нетърговско естество, когато теглото на облагаемото съдържание не надхвърля три килограма за пратка; останалите условия по прилагането на това освобождаване от данъци, с изключение на онези, отнасящи се до стойността на продуктите, са същите като тези, определени в членове 29 до 31 от Регламент (ЕИО) № 918/83;

г) стоки, съдържащи се в личния багаж на пътници, когато теглото на облагаемото съдържание не надхвърля три килограма на пътник; останалите условия по прилагането на това освобождаване от данъци, с изключение на онези, отнасящи се до стойността на продуктите, са същите като тези, определени в членове 45 до 49 от Регламент (ЕИО) № 918/83.

д) продукти, попадащи под една от процедурите, предвидени в членове 4 и 5 от Регламент (ЕИО) № 565/80на Съвета³⁰;

е) доставки за кетъринг, упоменати в член 42, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3665/87, условията, определени в параграф 2, втората алинея, параграфи 3, 4, 5, 6 и 7 от упоменатия член се прилагат *mutatis mutandis*.

²⁸ ОВ L 351, 14.12.1987 г., стр. 1.

²⁹ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 1.

³⁰ ОВ L 62, 7.3.1980 г., стр. 5.

3. Прилагането на параграф 2, б) е предмет на представянето пред компетентните власти на държавата-членка, в която е била приета експортната декларация, на сертификат, издаден от съответните въоръжени сили, който потвърждава местоназначението на продуктите, по отношение на които е подадена експортна декларация и на условието, че е гарантирано пристигането на съответните продукти до тяхното местоназначение.

Член 4

1. Освен в случаите, когато експортният данък е установен предварително или определен чрез тръжна процедура, приложимата данъчна ставка е тази, която е в сила на датата, на която митническите власти приемат експортната декларация, отнасяща се до продуктите, за които се начисляват експортни данъци. От момента на такова приемане продуктите остават под митнически контрол докато напуснат митническата територия на Общността.

Въпреки това, с изключение на *force majeure* обстоятелства:

- когато съответните продукти напуснат митническата територия на Общността след 60-тия ден от датата, на която е била приета експортната декларация, или

- в случаите, когато доказателство за излизане от митническата територия на Общността не е предоставено в рамките на период от 12 месеца от датата, на която е била приета експортната декларация,

експортната данъчна ставка е най-високата от ставките, които са в сила по време на периода от датата на приемането на експортната декларация до датата, на която продуктите напуснат митническата територия на Общността; когато предварително е била определена ставка по-висока от най-високата приложима ставка, то тази ставка се начислява.

За целите на предходната алинея, няма да се взема предвид възстановяване на износа установено през посочения период.

Доказателство за излизане от митническата територия на Общността се предоставя в съответствие със същата процедура като онази, която се прилага за възстановяването. Когато такова доказателство не е предоставено в рамките на период от 12 месеца от датата, на която експортната декларация е била приета, датата на излизане от митническата територия на Общността се счита за последния ден от този период.

2. Датата, на която експортната декларация е приета е оперативната дата за определяне на количеството, естеството и характеристиките на продукта, който да се изнася.

3. За целите на настоящия член най-високата експортна данъчна ставка е стойността на експортния данък:

- изразена в екю,

- която е най-висока за продукта и съответното местоназначение за периода, през който се сравняват ставките.

4. Експортен данък, определен съгласно тръжна процедура, представлява предварително установен данък.

Член 5

1. Експортният данък се събира от държавата-членка, на която принадлежи митническата служба, която приема експортната декларация.

2. Когато експортният данък варира според местоназначението:

а) данъкът, който е в сила за местоназначението, посочено в експортната декларация, упомената в член 4, параграф 1, се начислява, а всяка разлика между стойността на този данък и тази на най-високия данък, който е в сила на датата на приемане на експортната декларация, се покрива от гаранция;

б) когато се предоставя такава гаранция, износителят трябва, освен в случай на *force majeure* обстоятелства, да предостави доказателство в рамките на 12 месеца от дата на приемане, че продуктът е бил внесен; такова доказателство се предоставя по начина, предвиден в член 18 от Регламент (ЕИО) № 3665/87;

в) когато доказателството, упоменато в б) не е предоставено в рамките на предписания период, продуктите се смятат, освен в случай на *force majeure* обстоятелства, за пристигнали до местоназначението, по отношение на което се начислява най-високата данъчна ставка, а гаранцията се задържа и разглежда като експортен данък;

г) когато доказателството, упоменато в б) се предостави в рамките на предписания период, гаранцията се освобождава според местоназначението, на което продуктът е пристигнал и пропорционално на количествата, по отношение на които е предоставено такова доказателство; всяка сума от гаранцията, която не е освободена, се задържа и разглежда като експортен данък;

д) когато износителят предостави доказателство в рамките на уточнения в буква б) период, че продуктите са пристигнали до местоназначението, по отношение на което данъкът е по-нисък от този, който се начислява, дължимата сума се приравнява, а дадената гаранция се освобождава;

е) гаранцията се състои или от депозит в брой или от гаранция, издадена от институция, която отговаря на критериите, определени от държавата-членка, в която е приета експортната декларация.

3. Когато периодът, упоменат в параграф 2, б) и д), не е бил спазен, въпреки че износителят е положил усилия навременно да получи доказателството, този период може по искане на износителя да бъде продължен за такъв срок, който компетентните власти на държавата-членка износител смятат за необходим с оглед на обстоятелствата.

Член 6

Когато доказателството, упоменато в четвъртата алинея на член 4), параграф 1 и/или доказателството, упоменато в член 5, параграф 2, б), са предоставени в рамките на шест месеца от изтичането на периода, определен в тези членове, дължимата сума по данъка е:

- а) данъкът, който би бил събран ако упоменатият период е бил спазен;
- б) плюс 15% от разликата между събрания данък и сумата, упомената в а).

Член 7

След като депозираната експортна декларация по отношение на продуктите, упоменати в член 2, буква а), е била приета, последните вече не се смятат за обхванати от член 9, параграф 2 от Договора и съответно се пренасят в съответствие с член 1, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 222/77 на Съвета³¹ относно транзитното преминаване през Общността.

Член 8

1. Продукти, които са предмет на експортен данък, се пренасят между две държави-членки в съответствие с дял III от Регламент (ЕИО) № 1062/87.

2. Отправна митническа служба по смисъла на Регламент (ЕИО) № 222/77 предприема необходимите стъпки, за да гарантира, че експортният данък, упоменат в буква в) се събира:

а) когато документ за вътрешен транзит в Общността, посочващ дадена служба, която принадлежи на държава-членка, като получаваща митническа служба, не съдържа вписване, посочено в член 21 от Регламент (ЕИО) № 1062/87 (второ вписване), тъй като съответният продукт не е бил предмет на експортен данък при удостоверяването на декларацията за вътрешен транзит в Общността; и

б) когато, съгласно Споразумението между Европейската икономическа общност и страните от ЕФТА относно общите транзитни разпоредби, този продукт е представен на дадена служба в страна от ЕФТА; и

в) когато експортен данък, въведен след датата, на която е била удостоверена декларацията за вътрешен транзит в Общността, е бил в сила на датата, на която продуктът е бил представен на получаващата митническа служба.

³¹ ОВ L 38, 9.2.1977 г., стр. 1.

3. В случай, че износителят убеди компетентните власти, че стоките са напуснали митническата територия на Общността на дата, когато никакъв експортен данък или данък, по-нисък от този, който е упоменат в параграф 2, не е бил прилаган, не се събира данък или, когато е уместно, се събира по-ниският данък.

4. За целите на настоящия регламент страните от ЕФТА са Австрия, Финландия, Исландия, Норвегия, Швеция и Швейцария.

Член 9

1. Гаранция се депозира в съответствие с член 24, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1062/77 по отношение на продукти, които се пренасят, както е предвидено в членове 24 и 25 от този регламент, за да се гарантира, че дължимият експортен данък се начислява ако тези продукти не се внесат отново в митническата територия на Общността.

2. Веднага след предоставянето на доказателство в отправната държава-членка, че продуктите са били внесени отново в митническата територия на Общността, гаранцията се освобождава пропорционално на количествата, по отношение на които такова доказателство са предоставя.

Член 10

Когато даден продукт се пласира съгласно една от опростените процедури, предвидени в дял IV, глава I от Регламент (ЕИО) № 1062/87 за превоз до получаваща гара или за доставяне на получател в митническата територия на Общността, отправната митническа служба може да не разреши промяна в договора за превоз, който би дал възможност превозът да приключи извън упоменатата митническа територия, освен ако не са предприети необходимите стъпки, за да се гарантира, че дължимият експортен данък е начислен. В такива случаи приложимата експортна данъчна ставка е тази, която е в сила на датата, на която експортната декларация за трети страни е приета от отправната митническа служба.

Член 11

1. Когато експортен данък е в сила и продуктите се изнасят отново съгласно втората алинея на член 6, параграф 2 или втория алинея на член 11, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1430/79 на Съвета³², се депозира гаранция, равняваща се на експортния данък.

2. Гаранцията, упомената в параграф 1:

а) се освобождава когато решението относно молба за възстановяване или опрощаване на импортни данъци е положително.

б) се задържа и разглежда като експортен данък, когато:

³² ОВ № L 175, 12.7.1979 г., стр. 1.

- решението, упоменато в а) е отрицателно, и
- експортният данък не е платен в рамките на 30 дни от онзи, в който е издадено уведомлението за плащане.

Член 12

По време на периоди, в които данъчната ставка, приложима за даден продукт, е по-висока от нула, експорт лицензите за този продукт могат да бъдат отменени, а заявленията за такива лицензи оттеглени, по искане на заинтересованата страна, освен в следните случаи:

- а) лицензът уточнява сума за възстановяване, установена предварително или определена посредством тръжна процедура;
- б) лицензът е бил издаден в отговор на заявление, депозирано в ден, в който е бил наложен данък, като денят, в който заявлението е било депозирано е определен в съответствие с член 15 от Регламент(ЕИО) № 3719/88 на Комисията³³
- в) заявлението се е отнася до лиценз, попадащ под букви а) или б).

В такива случаи, гаранцията, отнасяща се до лиценза, се освобождава незабавно.

Член 13

1. Регламент (ЕИО) № 645/75 се отменя.
2. Позоваванията на отменения регламент съгласно параграф 1 следва да се тълкуват като позовавания на настоящият регламент.

Позоваванията на членовете на отменения регламент следва да се тълкуват съгласно таблицата за съответствие в приложението.

Член 14

Настоящият регламент влиза в сила на 1 април 1989 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 10 септември 1989 година.

За Комисията
Ray MAC SHARRY
Член на Комисията

³³ ОВ L 331, 2.12.1988 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствията

Регламент (ЕИО) № 645/75	Настоящия регламент
Член 1	Член 1
Член 2, параграф 1	Член 2
Член 2, параграф 2	
Член 2а	Член 11
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
-	Член 6
-	Член 7
Член 6	Член 8, параграф 1
Член 7	Член 9
Член 8	Член 10
Член 9	-
Член 10	Член 12
Член 11	Член 13
Член 12	Член 14